

BETYDANDE BESPARINGAR

uppnås vid användande av
Gargoyle smörjmedel,
marknadens erkänt för-
nämsta oljor och fett.

VACUUM OIL COMPANY A. B.

STOCKHOLMS GUMMICENTRAL

(B. BERZÉN)

Gummiverkstad öppen hela dygnet.

RÅDMANSGATAN 27 (Birgerjarlgatan 62) STOCKHOLM
Telefon N. 7417

ESTER DOMINICUS KONDIOTORI - BAGERI

29 SKEPPAREGATAN 29
TELEFON 70974

Rekommenderar sin specialtillverkning av:
Gott Kaffibröd, Wienerbröd, Bakelser och Tårter.

PAUL ANDRÉ

Engelbrektsgränd 39
STOCKHOLM

Rekommenderar sitt välberedda lager av *La Klass*
Konserver, Delikatesser & Kolonialvaror
Tel. 3026 & Norr 5523

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Årg. 7

Oktober 1930

Nr 3

Har hunden förstånd eller intelligens?

Den fråga har nyligen berörts i tidskriften och kanske i samtalsform eller som tankeexperiment behandlats av de flesta av oss hundvänner, men å andra sidan ha vi icke haft anledning att närmare och vetenskapligt fördjupa oss i frågan.

Vi, som ha haft hunden som umgängesvän sedan många år tillbaka, och även de, som helt nyligen blivit vunnna för hund-saken, ha dock vår egen uppfattning därom, även om denna kanske icke är baserad på strängt vetenskaplig grund. Men är nu vetenskapen ofelbar? Är det tänkbart, att vetenskapen kan mäta och inregistrera hjärnans eller själens funktioner?

Vi känna till ett annat problem, som vetenskapen sysslat med och på vilket den ännu icke kunnat giva ett bestämt svar, nämligen frågan om människans själ. Förefaller det icke, som om frågan angående hundens förstånd och människans själ något likna varandra och att den ena är lika svårast som den andra? Även om vetenskapen mot förmodan senare skulle lyckas föra bevis för att hunden eller skola vi kanske säga djuren över huvud taget icke ha nämnda egenskaper, så föredraga vi hundvänner att tills vidare behålla vår uppfattning. Vore hunden endast en maskin eller en varelse utan förstånd, skulle han icke ha det värde för oss, som han nu har på grund av de egenskaper, som vi finna hos honom och som vi i vår beundran möjligtvis äro benägna att väl mycket förmänskliga.

I varje fall torde det vara klart, att varje hundförening lagd på ideell basis kan inställa sitt arbete, därest uppfattningen, att hunden icke har förstånd eller intelligens, skulle göra sig gällande och bli allena härskande. En hundförening skulle då endast ha till föremål att skydda medlemmarnas materiella intressen, medan de ideella icke kunde tillgodoseas.

E. Skaur.

70

Några reflexioner med anledning av artikeln "Om uppföstran".*

Den tankeväckande artikeln »Om uppföstran» av A. H—n i häfte 2 av denna tidskrift giver öskt anledning till några reflexioner, som jag nog icke är ensam om. Ingen torde väl med annat än tillfredsställelse och instämmande ha tagit del av artikeln ända till dess författaren utdelar följande dräpdrag mot allt vad hundar heter: »— även om många vilja tillerkänna hunden stort förstånd, intelligens och omdöme, egenskaper som han i verkligheten fullständigt saknar.»

I det sammanhang detta yttrande fallts kommer det fullständigt överraskande och helt oöfvertä. Bortsett från den gemensamma signatörens kända hundintresse, vilket väl knappast låter sig förklaras gentemot en osjälbig, oförnuftig och totalt omdömeslös varelse, så motsäger signatören snart sagt i varje stycke av artikeln sitt eget påstående.

Redan i artikelns titel »Om uppföstran» ligger fröet till inkonsekvensen. Kan en hund, som fullständigt saknar förstånd etc. över huvud taget uppföstras?

Därefter jämför signatören hundars och barns uppföstran slutande med att i båda fallen ställa stora fordringar på omdöme och »psykologisk blick» hos uppföstraren. Jämförelsen är i detta sammanhang icke smickrande för barnen och vartill skall den psykologiska blicken användas gentemot en varelse utan psyke (= själ)?

Och vidare: (sid. 55, senare fjärdedelen) »Mellan dessa två ytteligheter ligger ett oändligt antal variationer, vilkas lämplighet i olika fall endast ägaren själv har möjlighet att avgöra, efter att en längre tid hava studerat dennes (hundens) psyke och sätt att reagera i olika situationer». A. H—n sätter här sålunda som ett grundvillkor för uppföstran ett ingående studium av hundens själsegenskaper, vilkas existens han senare kategoriskt förnekar.

På sid. 56, 10:de raden, säger författaren: »Det allra väsentligaste i denna situation är, att så snart hunden visar tecken på att han förstått vad jag vill — — — Hur skall hunden kunna förstå, då han fullständigt saknar förstånd?»

På sid. 57, i stycket före sammanfattningen, fastslås att den auktoritet ägaren-uppföstraren en gång skaffat sig — »den håller i för livet». D. v. s. hunden har tillräckligt gott omdöme för att

* Kursiveringarna i citaten gjorda av undertecknad.

71

för all framtid inse vem som är herre. Hur vore detta möjligt om hunden fullständigt saknar omdöme?

Alla hundvänner, som blivit förbryllade av A. H—ns egendomliga uttalande, kunna sålunda trösta sig med att samma framsående kennelman i samma artikel för dem bevisat just motsatsen nämligen att hundens i större eller mindre grad besitter såväl förstånd, intelligens och omdöme.

Helge Torén.

Prisdomareberättelse

över rapporthundstävlingen vid Järva den 11 maj 1930.

Schäferhundklubbens rapporthundstävlingar den 11 maj avhölls under synnerligen gynnsamma väderleksförhållanden. Sammanlagt 8 schäferhundar, 2 i öppen och 6 i nybörjarklass deltog, det högsta antal hundar som detta slag av tävlingar hittills samlat i vårt land. Denna art av hundsport har förut icke omfattats av de sportsligt betonade hundägarna med det intresse den förtjänar. Förvånansvärt nog skulle man gott kunna säga, då dessa tävlingar visst icke sakna spännande moment, särskilt vid rapportföringsproven.

Av de sju hundar som fullföljde tävlingen, godkändes endast tre, samtliga i nybörjarklassen. Simprovet inhiberades på grund av framskriden tid och kylig väderlek.

Beträffande prövningsordningen tillåter jag mig i detta sammanhang framhålla önskvärdheten av att momentet »Uppförande vid plötsliga överraskningar och svaga ljud» delas i två prov, emå som synes det är två helt olika prov.

Vargen, ägare och förare fotograf Uno Friberg.
Appellprov: Straut koppel och kommando under »lufthöghets» och »ritt vid sidan» drog med betyget. Vid det senare provet drog han sig betydligt bakom föraren. Betyget för »plötsligande» blev icke en sexa på grund av att han reste sig vid förarens sida vid dennes återkomst. Skälde något under klätterhoppet och »vargade vid återhoppet en gång.
Karaktersprov: Mycket raken vid »svaga ljud» men överraskningarna vore för starka för honom. Fullkomligt ointresserad för den »smygande».

Rapportföring: Intet särskilt att nämna.
Kello, ägare och förare fröken Ruth Ekstedt.
Appellprov: Vissade betydande intresse genom att då och då nosa i marken. Föraren måste lära sig kommanderna omärkligt, om domarens skall kunna föras bakom ljuset. Säg vid liggandet, Okändt till plötsligande. Ingen snak för hopp, i synnerhet icke för det fria hoppet, där han tog sitt parti och försvann.

Karaktärsprov: Uppförde sig ganska bra vid de »höga ljuden», varvid han dock visade någon nervositet. Gjorde ett kraftigt hopp åt sidan under »översraskningarna» men sedan bra. Provet med den »smygande» gick sämre, nytt röstrusserna begagnades väl mycket.

Rapportföreläsning: Frisparet gick ganska bra, varemöt rapporterna aldrig kommo fram.

Dolly, förare och ägare fotograf Uno Friberg.

Appellprov: Föraren till synes onödiga kommandon vid »linförlighet» och »fritt vid sidan» drog ned poängsiffrorna. Det fria hoppet kunde ha gjorts betydligt bättre; slog i med bakbenen. Om klätterhoppet gäller samma omdöme, vägrade två gånger i återhoppet. Oklanderligt platsliggande.

Karaktärsprov: Hyste för mycket intresse för roken vid skottlösningen. Hoppade undan en bra bit vid överraskningarna. För de »svaga ljuden» gällde hon för hörbart vilket sänkte betyget. Den »smygande» intresserade henne inte alls.

Rapportföreläsning: Använde tyvärr över 7 min. vid rapporteringen från föraren till hjälpföraren. Gick halva spåret med högt buren nos, vilket försämrade poängen för ett annars skickligt arbete.

Dizi, förare och ägare fru Dagny Torén.

Appellprov: Föraren använde under »fritt vid sidan» kommandord och bekräftade desamma med slag på benet. Tiken var svår att få över i klätterhoppet, men fick dock en etta. Oklanderligt platsliggande.

Karaktärsprov: Uppförde sig utmärkt vid de »höga ljuden», varvid han dock drog sig något bakom föraren. De »plötsliga överraskningarna» åstadkom ett lätt hopp, annars utmärkt. Dagen hade emellertid varit ansträngande, så att den »smygande» uppträdde på arenan åstadkom icke någon vaknethet hos henne, utan hon lade sig tillrätta och somnade in.

Rapportföreläsning: Vid frisparet gick hon en bra bit på bakspår, sedan säker.

Nalle, förare och ägare fröken Zellman.

Appellprov: Hjälperna för uttryckliga vid »linförlighet» och »fritt vid sidan». Mera träning! Säsig vid läggande. Oklanderligt platsliggande. Visade en aning till tvökan i ansåsen vid frihoppet, som annars var överdådigt. Klätterhoppet bra.

Karaktärsprov: Uppförde sig vid de »höga ljuden» bra, gick dock något vid sidan om föraren. Blev något skrämd av »översraskningarna». Den enda av de lävande hundarna, som kunde få poäng i provet med den »smygande».

Rapportföreläsning: Frisparet var bra, men vägrade tyvärr att gå ut med rapport.

Leip, ägare och förare styckjunkare A. Hallin.

Appellprov: Utmärkt! Klätterhoppet tror jag hade blivit idealiskt, om han fått tuga ansåsen något längre från planket.

Karaktärsprov: De »höga ljuden» bekoms honom ej det minsta, en utmärkt prestation. Ett hopp åt sidan för »översraskningarna» drog ned betyget. Beagerade inte för den »smygande».

Rapportföreläsning: Bra frispar, men tyvärr ingen rapportföreläsning. Vid de senare proven gick han halva första sträckan, angärde sig och återvände till hjälpföraren.

Roy, förare och ägare herr Axel Larsson.

Appellprov: Verkade något nervös. Gick ganska bra i »linförlighet» och »fritt vid sidan», men blånade plömligt tävlingfältet under det senare provet. (Jag tror icke, att det är bra att Matte är med vid tävlingar.) Oklanderligt platsliggande.

Karaktärsprov: Upprepade nyssnämnda manövrer under de »höga ljuden». Översraskningarna bekoms honom icke väl; han sprang, men kom dock genast åter. Den »smygande» brydde han sig ej alls om utan titade bort mot publiken. Matte?

Rapportföreläsning: Utmärkt, vilket siffrorna giva vid handen.

Poängtabell vid rapporthundstävlingen den 11 maj 1930.

P r o v	Vargen		Kello		Dolly		Dixie		Nalle		Leipt		Roy	
	†	††	†††	††††	†††††	††††††	†††††††	††††††††	†††††††††	††††††††††	†††††††††††	††††††††††††	†††††††††††††	††††††††††††††
I. Appellprov:														
1. Linförlighet	3	2	4	5	2	6	4							
2. Fritt vid sidan	4	4	8	4	2	10	0							
3. Läggande	4	3	2	4	3	6	4							
4. Platsliggande i grupp	15	18	18	18	18	18	18							
5. Fritt hopp över 1 m. dubbelhopp	10	0	6	0	10	12	6							
6. Klätterhopp över plank	6	0	6	2	10	10	8							
Säger	42	27	44	33	45	62	40							
II. Karaktärsprov:														
1. Uppförande vid skottlösning och vid andra höga ljud	12	12	9	15	15	18	0							
2. Uppförande vid plötsliga överraskningar och vid svaga ljud	3	12	12	15	9	12	6							
3. Uppförande när en person sakta smyger sig fram till föraren	0	0	0	0	3	0	0							
Säger	15	24	21	30	27	30	6							
III. Rapportföreläsning:														
1. Frispar 300 m.	10	8	8	6	10	8	10							
2. Rapportföreläsning från hjälpföraren till föraren, 1,000 m.	9	0	6	12	0	0	15							
3. Rapportföreläsning från föraren till hjälpföraren, 1,000 m.	8	0	0	4	0	0	24							
Säger	27	8	14	22	10	8	49							
Summa	84	59	79	85	82	100	95							

* Öppen klass.

† Nybörjarklass.

†† Ej godkänd på grund av erhållen 0 poäng i rapportföreläsning.

Till sist ber jag att till tävlingsledaren, fullmäktigen och hjälpsdomaren herrar A. Brandt, A. Hellgren och S. Jansson framför mitt hjärtliga tack för ett i allo angenämt samarbete. Herr Brandt är värd en särskild eloge för den väl planlagda och lyckligt genomförda tävlingen.

G. Fallstedt-Lindholm.

Prisdomareberättelse

för öppen, segrar- och championklasserna vid Svenska Schäferhundklubbens tävling den 25 maj 1930.

Svenska Schäferhundklubben avhöll den 25 maj d. ä. sin sedvanliga vartävling för skyddshundar. Tävlingsplatsen var den välkända terrängen å övningsfältet kring Järva skjutbanor. Intresset och deltagandet i denna tävling var som vanligt stort och icke mindre än 22 st. hundar ställdes upp till tävlan. Det var emellertid denna gång ett stort inslag av »utomsockna», i det att ej mindre än 10 st. hundar hörde hemma i Norrköping, Södertälje och Kolbäck. Bland förarna märkte man bl. a. vår gamla championförare, detektivkonstapel P. Tufvesson, Västervik. Såsom av resultatet framgår återvände landsorten ej tomhant från tävlingen, utan togo istället de flesta prisen med sig, vittnande om att det numera på andra ställen än i Stockholm och Göteborg arbetas och arbetas med verklig framgång. Landsorten tog 1:a och 2:a pris i såväl öppen som segrarklass samt 2:a och 3:e pris i nybörjarklass, ja, det var sålunda ej långt ifrån att Stockholm hade blivit totalt utklassat. De 22 hundarna fördelade sig på de olika klasserna sålunda: nybörjarklass 11, öppen klass 4, segrarklass 6 och championklass 1. Särskilt glädjande var det stora antalet hundar i nybörjarklass, ty det visar här på en god rekrytering för skyddshundssaken och bådär gott för framtiden. Det stod av gammal erfarenhet genast klart för domarna, att erforderlig tid icke skulle stå till buds för en allsidig, nöjaktigt bedömning av hundarna, om samtliga trene domare skulle deltaga i bedömningen av varje hund. När spårerna därför voro överstökade, besloto domarna i samförstånd med tävlingsledningen föreslå de följande en uppdelning vid bedömningen sålunda, att direktör O. Björklund bedömde nybörjarklass samt polisman E. Stohm och undertecknad övriga klasser. Detta förslag, som var det enda möjliga, för att tävlingen skulle kunna på ett tillfredsställande sätt genomföras på en enda tillgänglig dag, godkändes enhälligt av samtliga tävlande.

Mina specialanteckningar för resp. hundar här nedan innesluta alltså öppen, segrar- och championklass men däremot ej nybörjarklass, vilken såsom ovan nämnts bedömdes av direktör Björklund. Innan jag emellertid övergår till dessa kortfattade anteckningar om resp. hundar, beder jag få framhålla, vad jag redan tidigare så många gånger gjort, nämligen att den bästa prisdomareberättelsen från en skyddshundstävling är den tabellariska sammanställningen av prisdomareprotokollen, angivande vad varje hund erhållit för poäng i de olika momenten.

En genomgående svaghet hos hundarna vid denna tävling var spårningen, ganska märkligt förresten med tanke på att vädret ur tävlingspunkt måste anses såsom gynnsamt. Vad spårning beträffar så misslyckades totalt i nybörjarklass 8 av 11, i öppen klass 3 av 4 och i segrarklass 3 av 6. Den enda i championklassen tävlande slutligen utförde visserligen spårningen, men det satt även här hårt åt, för att det skulle lyckas. Även sakstövningen var icke heller av sådan god klass, som annars plägar presteras å Svenska Schäferhundklubbens tävlingar. De få hundar, som på tävlingen i ovannämnda moment klarade sig utmärkt, voro som sagt undantag och endast »bekräftade regeln».

Öppen klass.

Spvit, ägare och förare herr S. Nilsson, Södertälje, visade sig som den avjort bästa i sin klass och erövrade med 247 poäng 1:sta pris. Han uppvisade en genomgående god appell, varvid man särskilt lade märke till de perfekta hoppen. Mandressyren var likaledes god, där femmorna i poäng voro i majoritet. Sakstövning utmärkt. Spårning svagaste moment med 0 till resultat. Det intressa, som vid första påsläppet visades av hunden, och det i stort sett visade goda framförandet i övrigt stordes tyvärr av, att vid 3-dje påsläppet föraren syntes vilja tilldela hunden ett rapp, låt vara ett lätt sådant.

Warro, ägare och förare herr M. Lind, Norrköping, brast i appellmomentet »platsliggande i grupp». I övrigt hade han i appellen ett flertal femmor, i mandressyren var han utmärkt i skottfasthet, men särskilt svag i återkallandet. Spårningen misslyckades. I stället för spårning verkställde hunden stövning efter figurant, vilket särskilt efter 3-dje påsläpp visade sig märkligt, när han då under ståndskall ställde person. Med 216 poäng belade han 2:dra pris i sin klass.

Trygg, ägare och förare fru S. Österman, var en jämn hund annu saknande mycket av dressyr. Erkänns näst emellertid att hunden gjort betydliga framsteg i flera avseenden, sedan han sist av mig bedömdes. Poäng 193.

Roy, ägare och förare herr Lorentz Johansson, Södertälje, har utan trivel förutsättning att komma betydligt högre i poäng, än den han till denna tävling nådde. Han kräver emellertid dessförinnan mycket ytterligare dressyrarbete. Han utförde apportioneringen viligt men kunde knappast förstå sig avläsa apporten; han var utmärkt i figurants ställning och vid »återkallandet». Hans bästa prestation var spårningen, vilken uppgift han skötte mycket bra så när som på avlämnandet, därvid han sprang i vattnet och släppte apporten. 191 poäng.

Segrarklass.

Morgan, ägare och förare herr D. Hjertqvist, Norrköping, uppvisade ett mycket gott arbete i appellmomenten. »Skällande på kommandos kunde dock varit bättre. Mandressyren likaledes bra, sammanfattande med sakstövning och vattenarbete. Dagens bästa spårning. Ett synnerligen välförtjänt 1:sta pris med 281 poäng blev belöningen för en förstklassig prestation.

Buck, ägare och förare polisman Ernest Lövgren, Södertälje, uppvisade i likhet med Morgan ett utmärkt arbete i appellövningarna.

Mandsdressyren i stort sett riktigt god, i vissa moment såsom överfall, ställande och återkallande utmärkt, misslyckades totalt i saktövningen, men skötte spårningen desto bättre. Med 260 poäng belade Buck andra platsen i segrarklass.

Jack. ägare och förare herr A. Nord, Stockholm, känd och värdad från tävlingsbanor, visade även denna gång att han ville vara med, då det gällde topploppningarna. Appellen genomgick god, liksom mandsdressyren, där särskilt ståndskäll å fig. var utmärkt. I saktövning, Jacks vanligtvis nästan starkaste sida, var han denna gång nära att totalt misslyckas. Hans låga poäng, endast ett i detta moment, lärnar tydligt tvännsbord honom. Hans saktövning brast särskilt därutåt att han ej gick tillräckligt ut från föraren. I spårning gick han som vanligt ut som en raket, ett förhållande som säkerligen bidrog till den visade osäkerheten att hålla spåret. Han gick också i hastigheten ut så långt åt sidan från spåret, att han kom över på ett helt annat spår. Vattenarbetet utmärkt. 258 poäng och 3:de pris.

Greif, ägare och förare herr A. Hellgren, uppvände kanske det bästa appellarbetet, härom vittna också uteslutande så gott som 5:or och 6:or i protokollet. Mandsdressyren med undantag av obehåvning å fig., där han gjorde sig skyldig till att bita vid stillastående, även mycket god. I saktövning lyckades han endast finna ett föremål. Hans stövning var emellertid ej så systematisk, som man önskar. Spåret misslyckades. Vid 1:sta påslapp återkom han med felaktigt apport. 2:dra och 3:de påslapp gav intet positivt resultat. Poängsumma 254.

Hörna av Borsäter, ägare och förare fru Dagny Torén, Stockholm, hade ingen av sina lyckade dagar. Appellarbetet, som annars ju brukar vara utmärkt, var denna gång ojämt. Sexor saknas visserligen icke men ej heller så låga poäng som 2:or och 3:or. Särskilt sköttande och apportering fyllde ej kravet på en segrarklasshund. Mandsdressyren däremot mycket bra med uteslutande 5:or och 6:or; vare detta nog sagt. I saktövning fann han endast ett föremål. Den verkliga farten och hasten syntes han för dagen sakna i betydlig grad. Spårningen misslyckades. Vid 1:sta påslapp gick han bra ut och följde rätt spåret, men vände till stor förvåning ca. 75 meter från det ställe, där apporten var till förmån. Vid 2:dra och 3:de påslapp följde fullkomligt intresslös. Vattenarbete bra. Resultat 252 poäng.

Björn, ägare och förare landfiskal O. Gräberg, Kolhåk, visade tydligt, att mycket dressyrarbete ytterligare krävdes för att Björn skulle hava utsikt med framgång tävla om pris i segrarklass. Appelldressyren var sålunda mycket ojämt, med alldeles för många 2:or och 3:or för att vara segrarklass. Mandsdressyren var bättre och särskilt återkallandes, obehåvning och skottfasthet utmärkt. Vid ståndskäll behan emellertid. Saktövning ganska god, men han fann endast ett föremål. Spårningen misslyckades emellertid liksom för så många andra. Gick vid 1:sta påslapp ut men vände efter ca. 75 m., andra påslapp lra fart men tappade, då han kom att möta folk i terrängen. 3:de påslapp syntes till en början komma att leda till resultat, ty han gick denna gång kanske bäst. Tyvärr fullföljde han emellertid icke den goda början, utan även denna gång blev utan resultat. Slutpoäng 220.

Championklass.

Champion Jim, ägare direktör E. Hedström, Stockholm, förare detektivhustapel P. Tufvesson, Västervik, tillvade ensam i sin klass, championklassen. Appellmomenten tip-top med många 6:or och lägsta poäng 5, vare nog sagt. Även mandsdressyren var bra, dock kunde särskilt

ställande och återkallande varit bättre. I saktövning misslyckades Jim till allmän förvåning, kanske icke minst förarens. Jims spårning stod denna gång icke i klass med hans tidigare prestationer. Han var synnerligen ovillig att gå ut och först efter 3:de påslapp gick han ordentligt ut och återkom samt avlämnade apporten bra. Med en mindre skicklig förare än herr Tufvesson hade säkert spåret icke lyckats. Vattenarbetet mycket bra. Poängsumma 286½.

Till tävlingsledare, meddomare, »bovar» och andra medhjälpare som och först och sist de tävlande beder jag få framföra mitt tack. Stockholm i september 1930.

Gösta Wahlstedt.

Fuligt ovanstående fick undertecknad på sin lott att döma — första förberedande — nybörjarklassen. En kritik i vanlig benämning, omfattande hundarnas karaktär, kunskaper etc., avstår jag från. Istället kan vi ju för omväxlings skull låta hundarna skälla själva. Lady har först ordet.

Lady: Att jag skulle segra var ju klart. Det hade vi kommit överens om hemma. Elsa och jag. Spåret kunde jag inte klara ut och nästa gång anhallar jag om en spårlagare med bättre transpiration om fossingarna. Det är synd att inte stilltonstar kan användas. Farbror Björklund sa, att uppsökandet av figurant var mycket bra. Att jag bet ordentligt var inte att undra på. Jag hade nämligen litet otal med den gossen. Släppte gjorde jag bra för att kunna få tillfälle ge ett nytt tjuvnytt. Att jag fick sex i återkallandet var nog vad jag skulle ha, ty jag tyckte karlstadaren hade fått nog. Saktövning in-tressor var mig inte så mycket, när det inte gäller Elsas grejor. Ett föremål tog jag emellertid. Det andra kan dom få leta rätt på själva.

Mona: Det var sjutton vad vi flickor klarade oss bra. Nu kan man känna sig åtskilligt stoltare, när man sitter utanför Stadshotellet i Södertälje och väntar på Nygten. Jag bör redan ha »Täljeborna» på sträcker på sig och säger: Se, där sitter Mona, hon som blev tvåa på hundtävlingen i Stockholm. Spåret började jag litet dåligt, men var handfärdig i Stockholm. Spåret började jag litet dåligt, men var handfärdig i Stockholm. Spåret började jag litet dåligt, men var handfärdig i Stockholm. Spåret började jag litet dåligt, men var handfärdig i Stockholm.

Corry: När södertäljebönan klarade sig så bra tyckte jag om Pekingsflicka inte borde vara stort sämre. Jag blev trea. Det är skrap med kararna nu för tiden. Tre fickor föret. Det är saker det. Jag tycker om Abrahamson och det gjorde tydligen domaren också, ty han sade, att jag var genomgående bra i både appellen och manarbetet och spåret fick jag mycket hörom för. Det finns ju bättre placeringar än tredje. Så jag skall återkomma.

Jack: Jag är son till Hedström på Bachi vapen, ni vet. Han som har den största prissamlingen av alla husar från sådana här tävlingar. Gud så mycket buklar. Polisman Brunell är en byvans karl, han ledde mig i dag. Apportera och hoppa, det är jag specialist på.

så där finns ingen i den här klassen, som klar mig. Sättandet tycker jag är fänigt, för när man väl har satt sig skall man ju upp igen. I spårning fick jag underbetyg, men det är väl inte värre än man kan låra sig. Jag fick i alla fall 4:or pris.

Vakt heter jag. Fick samma poäng som Larry. Båda 199. Ni känner väl Sjögren på Liljeholmen. Jag bor hos honom. Vi ha tränat mycket appell tillsammans. Därför är det min starkaste sida. Björklund sa, att jag tuggade på apportbocken. Men vad angår det honom. Ty det är ju inte hans bök. Och tänderna äro mina. Transporten var väl fin i alla fall. I spårningen hade dom visst glömt lägga kvar föremålet, ty jag hittade inget.

Lorry: Jag är Martin Andersons skarpa böna från Norrköping. Det är klämiga juckar i den stan. Att Anderson är fin på att dressera, det säger alla. Och vilken stilig karl sen. Det är inte jag den enda lösen, som tycker. Ännu så länge är appellen mitt bästa och hoppa över häcken gjorde jag, så att dom applåderade åt det. Att jag glömde mig och bet vid stillastående var ej att undra på, ty jag hade strax förut fått ett par riktiga tjuvnytt av den där eländiga busens, som man ibland ska bita och slita i och strax efter behandla som en barnunge. Det har jag svårt att förstå. Jag är litet lömsk på Anderson, men bara litet. Ty han drigerade dåligt vid saktövningen. Nästa gång flyttar du på dig över hela gränslinjen, så att jag inte vilslede ditt tro, att föremålet ligger i närheten, där du står. Kom ihåg det, Anderson. I spåret misslyckades jag.

Toppy: Jag blev sju. Martin Nyström och jag gjorde vad vi kunde. Spårning kan jag inte ännu, varför det misslyckades. Det blev förresten min enda nolla. Vänta ni bara, den konsten skall jag nog lära mig. Bara mer träning, så skall nog både husse och matte få heder av mig. Jag tror domarn var litet intresserad av min framtid.

Tarsan: Jag är från Norrköping och äges av Gösta Abrahamson. Jag fick beröm för min spårning och min skottfasthet. Bet visserligen vid stillastående, men det tycker jag är både lätt och praktiskt. Jag gjorde inte ståndskäll för figuranten, men jag kan ju skälla desto mer nästa gång. Blev nr 8.

Huse, Appellvikten: Det bor mycket fint hundfolk i Paronlukten. Och Erikson och jag ska snart upp i societeten. Bara vi få hålla på litet mera. Det är en del saker, som man inte är på det klara med i början, men ingen föds ju mästare. Att jag inte bet i skottfastheten, vilket hade till följd att jag ej blev godkänd, tycker jag gör det samma. Och den dumheten i provningsordningen ska visst också bort. Har jag hört sägas. Och bra vore det. Tycker ni nog alla. Spårning ska jag lära mig till nästa gång.

Ruff: Min starkaste sida är överfall. Och det är väl inte att undra på. Jag som har en sån söt matte. Elsa Stefensson, ni vet. Farten är tror jag visst, att hon är. Visserligen fick jag inte första pris i dag, men jag är ju ännu bara halvårig. Spårning och vattenarbete förstod jag mig inte på alls. Saktövning är jag mycket svag i, men vänta, så skall ni om något år få se en hand i manarbete, som ni sällan sett nästen till. Jag blev i alla fall godkänd och fick 161 i poäng. Så där så. Vov.

Bowie: Min matte heter fru Ferón. Herr Hallström förde mig i dag. Men jag måste avlyra hela tävlingen på grund av min skadade tass. Jag återkommer.

Rätt avlyssnat intygar eder

Oscar Björklund.

Reglemente för tävlingar med rapporthundar.

1. De allmänna tävlingsreglerna för skyddshundar skola även gälla vid tävlingar för rapporthundar. Tävlingsmedel och skydds-hundar och med rapporthundar få ej förläggas samtidigt till samma plats.

2. Tävlingsarna inledas med rapportföreläsning, varpå följa karaktärsproven, och till slut appellövningarna. Om av vissa orsaker hela tävlingsprogrammet ej medhålls på en dag, kunna appellövningarna helt eller delvis förläggas till en följande dag.

3. Vid karaktärsprovets moment 1 kunna de höga ljuden framkallas vid exempelvis piskmällor, slag på bleeplåt eller på trumma etc., som vid mom. 2 kan som plötslig överraskning användas t. ex. uppspannande av ett paraply, fladdrande kläder etc. och samma moments svaga ljud kunna framkallas exempelvis genom skakande av en plåtsk innehållande små metallföremål, hundens skakande förbi en bradvägg, bakom vilken en person svagt knacker eller på annat sätt giver sig tillkänna e. dyl.

4. Vid bedömande av rapportföreläsningen kunna terräng- och väderleksförhållanden samt andra särskilt försvarande omständigheter tagas i betraktande. Dock får hunden ej godkännas som rapporthund, om den för rapportföreläsning momenten 2 och 3 använt längre tid än 7 minuter.

5. Rapportföreläsningen bör ske i omväxlande, kuperad terräng, dock bör tät skog och allmän landsväg undvikas. Tillåt är att förlägga rapportövningen i sådan terräng, där naturliga hinder förekomma, exempelvis gårdesgårdar, häckar, gravar och häckor (även av den bredd att hunden måste simma över en kortare ströcka). Skottlösning i närheten av rapportövningen bör om möjligt förekomma.

Simprovet avser endast att visa, att hunden frivilligt går i vattnet och har förmåga att simma den angivna sträcka.

PROVNINGSORDNING FÖR RAPPORTHUNDAR.

I. Appellprov.

1. Linfrighet: kommando »Fot», koef. I.
Föraren för hunden i slak lina. Hunden skall villigt och glatt följa föraren på vänstra sidan och får icke draga sig varken före eller efter. Linfrigheten skall efter domarens anvisning prövas i olika gångarter och vändningar. Hundens huvud i jämnhöjd med förarens knä. Stannar föraren, skall hunden utan kommando genast sätta sig vid vänstra sidan.

2. Fritt vid sidan: kommando »Fots», koef. 2.
Utföres som prov nr 1 dock utan lina. Vid proven 1 och 2 skall om möjligt hunden jämväl föras genom grupp om 4 personer.
3. Laggande: kommando »Plats», koef. 1.
Hunden skall på kommando »Plats» blixtsnabbt lägga sig såväl från stillastående som under olika gångarter.
4. Platsliggande i grupp: (För öppen klass 5 minuter, för segrarklass 10 minuter). Kommando »Plats», koef. 3.
Förarna gå med sina hundar på ett led och på tillsägelse av tävlingsledaren läggas hundarna plats med ca tre stegs avstånd från varandra. På tävlingsledarens anmaning gå förarna utan att se sig tillbaka ur hundarnas åsyn. Intet föremål får nedläggas vid hundarna. Efter utlopt tid bli hundarna på tillsägelse av tävlingsledaren avhämtade. Reser sig hunden, eller springer han föraren tillmötes värderas provet lägre. Kvarstannar hunden kortare tid än 5 resp. 10 min., skall provet värdesättas med 0.
5. Fritt hopp över 1 meter hög dubbel häck. (Avstånd mellan häckarna 75 cm. för öppen klass, 1 m. för segrarklass.) Kommando »Hopp», koef. 2.
Hunden skall sitta vid förarens vänstra sida och på kommando hoppa fritt över häckarna.
6. Klätterhopp över plank. (Plankets höjd 1,60 m. för öppen klass, 1,90 m. för segrarklass.) Kommando »Hopp», koef. 2.
Hunden skall sitta vid förarens vänstra sida och på kommando göra klätterhopp över planket.
7. Simning över en sträcka från 50 till 100 m., koef. 2.

II. Karaktärsprov.

1. Uppförande vid skottlossning och vid andra höga ljud. Hunden skall vara okopplad och får icke hotas. Visar sig hunden vara skottredd, godkännes den ej till rapporthund. Koef. 3.

»Familjens Skoaffär»

Allt vad till skibranschen hör
finnes till föfärlt pris hos oss.

Förnämsta firma i landet för **Ridstövlar** och **Sportkor**.

P. A. STRÖM & Co.
HUMLEGÅRDSGATAN 10

2. Uppförande vid andra plötsliga överraskningar av för hunden ej hotande karaktär, samt vid svaga ljud. Koef. 3.
3. Uppförande när en person sakta smyger sig fram till föraren, som sitter eller ligger och har hunden kopplad. Koef. 3.
Högljutt skall under momenten 2 och 3 värdesättas med 0.

III. Rapportföring.

1. Endast för öppen klass: Frispår 300 m. på förarens spår. Kommando: »Spår». Koef. 2. Påsläppet verkställs av hjälpföraren.
2. Rapportering från hjälpföraren, rapportvägens längd 1,000 m. Kommando: »Marsch-marsch». Koef. 3.
Föraren med sin hund jämte hjälpföraren och hjälpdomare går den föreskrivna sträckan från avgångsorten till målet. Vid målet stanna hjälpdomaren och föraren, medan hjälpföraren övertar den uppkopplade hunden och går med denna tillbaka samma sträcka till avgångsorten. Hjälpföraren får därpå av domaren rapporten med hundens avgångstid, lägger denna i den på hundens halsband fastsatta rapportväsken, och avsänder hunden till föraren. Hundens ankomsttid till föraren antecknas av hjälpdomaren på rapportbladet efter en på förhand kontrollerad klocka.
3. Rapportföring från föraren till hjälpföraren, 1,000 m. Kommando: »Marsch-marsch». Koef. 4.
Hjälpdomaren giver rapporten med anteckning om hundens nya avgångstid till föraren, som skickar hunden tillbaka till hjälpföraren. Annars som förut. Domaren bekräftar ankomsttiden.
4. Endast för segrarklass: Rapportering från hjälpföraren till föraren, sedan denne bytt plats, rapportvägens längd 1,500 m. Kommando: »Marsch-marsch». Koef. 4.
Sedan hunden blivit skickad tillbaka enligt föregående moment lämnar föraren jämte hjälpdomaren sin plats samt går ungefär i samma riktning som förut ytterligare 500 m. framåt. Spåret skall läggas i en skarp vinkel. Förarens nya plats får icke vara synlig från den föregående. Hunden avsåndes återigen av hjälpföraren på domarens anvisning. Sedan hunden återvänt till föraren, antecknas ankomsttiden som under moment 2.

BEDÖMNINGSTABELL FÖR RAPPORTHUNDAR.

Rapporthundsprövning.

I. Appellövningar.		Koef.
1. Linförlighet	1.
2. Fritt vid sidan	2.
3. Laggande	1.

4. Platsliggande i grupp 3.
5. Fritt hopp över 1 m. dubbel häck 2.
6. Klätterhopp över plank 2.
7. Simning 50-100 m. 2.

II. Karaktärsprov.

1. Uppförande vid skottlossning och vid andra höga ljud 3.
2. Uppförande vid plötsliga överraskningar och vid svaga ljud 3.
3. Uppförande när en person sakta smyger sig fram till föraren 3.

III. Rapportföring.

1. Endast för vanlig klass: Frispår 300 m. 2.
2. Rapportföring från hjälpföraren till föraren, 1,000 m. 3.
3. Rapportföring från föraren till hjälpföraren, 1,000 m. 4.
4. Endast för segrarklass: Rapportföring från hjälpföraren till föraren, 1,500 m. 4.

Under förutsättning att betygssättningen graderas från 0 till 4, bör en hund för att kunna få betyget »Godkänd» som rapporthund hava sammanlagt minst 31 poäng, därav åtminstone 9 poäng i rapportföring, samt icke hava 0 i något av rapportföringens moment 2 och 3.

För att kunna uppflyttas i segrarklass måste hunden hava en sammanlagt poängsumma av åtminstone 84 poäng, därav åtminstone 25 poäng i rapportföring, samt icke hava betyget 0 i något av rapportföringens moment 1, 2 och 3.

Vid lika poängsummor är rapportföringens utslagsgivande.

Endast Kvalitetsvaror

Vår jaktrock vore något för Er.

Den är gjord av impregnerat vindtyg med mellanlägg av oljeduk samt kamelhårstöder. En löstagbar färskinnskrage ökar trevningen — och värmen. Pris kr. 75: 50.

Obs! Våra hundartiklar.

Militär Ekiperings A.-Bol.

Grupp av deltagare.

Prisdomareberättelse

över Svenska Schäferhundklubbens tävlingar vid Linabro utanför Södertälje den 10 augusti 1930.

Morgonen den 10 augusti 1930 var solig och vacker, men hur skulle det bli under dagens lopp? Det var den stora frågan. Svenska Schäferhundklubbens tävlingar skulle »gå av stapeln» vid Linabro, allas vår älskvärda fru Dagny Toréns sommarresidens, och varje »hundmännska» vet av egen erfarenhet, att ett sådant regnväder, som det varit under den närmast föregående tiden, icke är något vidare angenämt tävlingsväder för vare sig »hussar» eller »jyckar». Men vädrets makter voro nådiga, och trots hotande moln runt om — och ibland även över tävlingsplatsen — var vädret riktigt hyggligt hela dagen — och kvällen med för resten.

Men trots vackert väder är det dock icke en så alldeles enkel sak att en söndagsmorgon förflytta sig från Stockholm till Linabro och vara på sistnämnda plats redan klockan 7 i. m., då inga tåg gå och man icke är lycklig (eller olycklig) ägare till någon slags »motorhoj». Tack vare hyggliga medmänniskor, som äro lyckliga ägare till motorkärror, gick det emellertid bra även för de »motorlösa», så bra till och med att vännen Amundson hade reservvagn till förfogande. Fy skäms, Amundson! Men det är en annan (sorglig) historia, som kostade den uppoffrande vännen Axel flera timmars morgonsömn.

Emellertid anlände så småningom både tävlande och domare, och tävlingen tog sin början vid 8-tiden på morgonen efter verkställd lottdragning.

Vi angiva här nedan hundar och förare i den följd de blev lottade samt medelpoängen i de olika tävlingsmomenten.

Segrarklass.

Nr 1. *Harras* av *Barrsäter*. Agare och förare fru Dagny Torén. Ligt och i alla arseenden bra spårarbete. Till en början något svårt att dirigera i saktövingen, men bättre sig snart och fann båda föremålen på »halvtid». På grund av svagt kommando vid appellprovet höll både Harras och »Matte» på att »komma av sig», men det repade sig snart och resultatet blev »ganska gott». I skydds- och bevakningsprov var Harras bra som vanligt. *Medelpoäng:* Spår 22 2/3, saktöving 21 2/3, appell 98 2/3, vattenarbete 16 och skyddsarbete 136 2/3 eller tillsammans 295 2/3 poäng. 3. pris.

Nr 2. *Spej*. Agare och förare S. Nilsson, Södertälje. Trots bra påslapp gick Spej spåret alldeles för fort och vände mellan första och andra vinkeln både första och andra gången; tredje påslapp gick han ej ut. Även i saktövingen väl stark fart. Vattenarbetet mycket bra, men i övrigt medelgott. Dåligt skall. Med litet mera träning för såväl förare som hund synes resultatet kunna bli ännu bättre nästa gång. *Medelpoäng:* Spår 9, saktöving 26 2/3, appell 90 1/3, vattenarbete 18 och skyddsarbete 113 eller tillsammans 248 poäng. 5. pris.

Nr 3. *Grefv*. Agare och förare Axel Heggren, Stockholm. Den som vid tidigare tillfällen sett Grefv i spårarbete, hade svårt att förstå, att han vid detta tillfälle syntes helt och hållet sakna intresse för sin uppgift. I saktövingen ett mycket jämnt och målmedvetet sök samt även i övriga prov mycket bra. En väl genomarbetad hund och en god förare. *Medelpoäng:* Spår 9, saktöving 26 2/3, appell 109, vattenarbete 16 och skyddsarbete 140 1/3 eller tillsammans 292 1/3 poäng. 4. pris.

Nr 4. *Morrigan*. Agare och förare D. Hjertqvist, Norrköping. Mycket bra spårarbete och saktövingen även ganska bra. Vattenarbetet utmärkt. Även i övrigt prov på ett gott arbete, som tyder på intresse hos föraren. *Medelpoäng:* Spår 24, saktöving 26 2/3, appell 98, vattenarbete 18 och skyddsarbete 134 2/3 eller tillsammans 299 1/3 poäng. 2. pris.

Nr 5. *Buck*. Agare och förare C. E. Lövgren, Södertälje. Sin vana trogen tog Buck sig först en fundare på spåret, men gick det därefter alldeles utmärkt. I saktövingen ett lugnt och målmedvetet sök, ehuru kanske något sakta fart. I övriga prov mycket bra, men slappte endast med en viss tvekan i skyddsarbetet. *Medelpoäng:* Spår 22 2/3, saktöving 26 2/3, appell 108 2/3, vattenarbete 18 och skyddsarbete 134 1/3 eller tillsammans 310 1/3 poäng. 1. pris.

Öppen klass.

Nr 6. *Topsy*. Agare och förare Martin Nyström, Stockholm. Inlet intresse för spårarbete, stövade mera än spårade. Saktövingen tog hon i början helt på lek och lydde ej, men bättre sig sedan något och tog upp ett föremål, men ej det andra, trots att hon var framme och lukade på det. Tämligen bra i vattenarbete och appell, men gav ej skall på kommando. Utmärkt i ståndskall, men eljest svag i skyddsarbetet och fullständigt shorts i ställande av figurant, bevak-

ning samt slag- och skottfästhet. Torde säkerligen kunna bli en god hund med tillräcklig och lämplig träning, vilket samtidigt säkert skulle vara till nytta för föraren. *Medelpoäng:* Spår 0, saktöving 10, appell 81, vattenarbete 7 och skyddsarbete 59 2/3 eller tillsammans 157 2/3 poäng. Ej godkänd.

Nr 7. *Tarsus*. Agare och förare Gösta Abrahamsson, Norrköping. Första påslappet för stark fart, andra påslappet mera saktöving än spårarbete. Tredje påslappet gick den på eget spår till andra vinkeln, tog där upp spåret och gick det rätt, men sprang över apporten och gick så åter på eget spår samt tog upp apporten och kom raskt åter. I saktöving bra sök samt i det hela lugnt och gott arbete. Bra i vattenarbete och appell, men skall på kommando svagt. Ganska svag i skyddsarbetet, särskilt i ståndskall och slagfästhet. *Medelpoäng:* Spår 9 1/3, saktöving 21 2/3, appell 94 1/3, vattenarbete 15 och skyddsarbete 77 eller tillsammans 217 1/3 poäng. 2. pris.

Nr 8. *Larry*. Agare och förare Martin Andersson, Norrköping. Gick spåret bra, men med för stark fart. Saktöving bra. I vattenarbetet tvekade den något vid apportionering och släppte apporten vid stranden, men tog den åter och avlämnade bra. Rätt bra i appell och skyddsarbete, men ganska svag i skall på kommando och ståndskall. Med fortsatt träning synes såväl Larry som föraren kunna bli ännu bättre. *Medelpoäng:* Spår 21 1/3, saktöving 21 2/3, appell 97, vattenarbete 11 och skyddsarbete 103 2/3 eller tillsammans 254 2/3 poäng. 1. pris.

Såsom synes av ovanstående domareberättelse voro de flesta hundarna synnerligen goda och jämna i sina prestationer, och det var många gånger en verklig fröjd för ögat att se såväl hundar som förare i deras med liv, lust och intresse utförda arbeten. Naturligtvis behöves även här fortsatt arbete för alla — ställande »svagare» bland såväl förare som hundar arbete mera än de som hunnit längre i träningen, men med det sportsmannintresse, som samtliga tävlingsdeltagare visade, råder det inget tvivel om att de komma att fortsätta arbetet. Svenska Schäferhundklubben är att gratulera till så intresserade medlemmar.

Men icke nog med att intresset var stort hos de tävlande, hos domarna och övriga funktionärer, utan stämningen var hela tiden den allra bästa från det vi träffades på morgonen och till dess vi skildes på kvällen, och gång efter annan hörde man än den ene och än den andre säga: »Jag har sällan varit med om en så trevlig och alltigenom lyckad tävling.» Och här bedja vi domare att få instämma.

Och därtill bedja att till slut få till vår älskade världning vill Linabro fru Dagny Torén samt till Svenska Schäferhundklubben den allra bästa från det vi träffades på morgonen och till dess vi skildes på kvällen, och gång efter annan hörde man än den ene och än den andre säga: »Jag har sällan varit med om en så trevlig och alltigenom lyckad tävling.» Och här bedja vi domare att få instämma.

Arvid Johansson. Osear Amundson. Einar Stokm.

SCHÄFERVISAN.

Att sjungas som bordsvisa vid Svenska Schäferhundklubben samskväm.

Jag vill sjunga om min vän och om min tappra vapenbror,
Som har varit min kamrat i alla väder,
Som har läst ut mitt öga, och som lystrat till mitt bud.
Han är fager i sin stolta vargaskrud.

Ja, hans anor gå tillbaka ända in i hedenhöj;
Han har ulv och varg till ättefar och moder.
Där som norrskenelågan brinner över stestens vita snö,
Lade sig hans store stamfar ned att dö.

Och den ättling, som är kommen utav så förnämlig stam,
Har väl makt att tåla både kold och hunger.
När du ser och skådar in uti hans mörka ögonpar,
Ar det vildmarksflammar du framför dig har.

Och han hugger och han biter och han sliter och han drar,
När han blott får se en skymt utav din övån.
När dig själv han plötsligt skådar, då blir mild hans ögas glans.
Och han viftar med sin stolta sabelsvans.

Och han vaktar hyddan din, så att du kan i trygghet bo,
Han är vaken, när du sover på ditt öra.
Han, han sover ej, hans öga och hans öra är på spänn,
Och en främlings steg han känner strax igen.

När som krigets alla åskor braka lös till blodig dans,
Går han lugn i regn av kulor och granater.
Och han säker upp den fallne, både menig och major,
Ty då är han allas vän och allas bror.

Må vi höja då vårt glas för denna käkka, glada fyr,
Han som går för dig igenom eld och vatten;
Och till vardags är en muntergök, en tok som ingen änn,
Må han så'n förbli, ja, länge leve han!

Ord och musik frött efter Evert Taube.
Originalet till sån hos Elkan & Schildknecht, Stockholm.

S Å N G

PIA N O

Prisdomareberättelse

över F. S. S. S. H:s tävling med rapporthundar å Järva den 28 september 1930.

Ett underbart väder gynnade tävlingen, i vilken deltog sex hundar. Två av dessa avbröto tävlingen, vilken alltså endast fullföljdes av fyra hundar.

Segrarklass.

I denna klass tävlade endast *Leipt av Bali*, ägare och förare storkjunkare A. Hallin. Utan att glänsa i något moment voro Leipts prestationer på de stora hela taget tillfredsställande och med sammanlagt 26 poäng i rapportföreläggningen säkerställd han sitt 1:a pris i segrarklass. Leipts uppfödande vid plötsliga överraskningar tyckes tyda på, att karaktären icke är alldeles sälen, och han har ännu icke lärt att värsko sin förare, när en person sakta smyger sig fram till denne.

Öppen klass.

I denna klass fullföljde *Boy av Barrsäter*, förare fru Larsson, tävlingen. Boys resultat i rapportföreläggningen voro glänsande, för den ena stråkan erhöll han betyget 6, för den andra 5, och med sammanlagt 42 poäng i rapportföreläggningen sköte han med glans upp i segrarklass. Linförighet och fritt sig sidan voro tyvärr mycket svaga, och hans karaktär svek fullständigt vid de plötsliga överraskningarna. Hunden måste behandlas med stor försiktighet, så att han så småningom får den lugna tillförskott, som är kännetecknet för den goda schäferhunden. Boy är ännu ung och har framtiden för sig och är en synnerligen lovande unghund. Därför är det också ett stort ansvar att uppfostra honom och bibringa honom den rätta utbildningen och framför allt den sanna schäferhunds lugn.

Nyborjarklass.

Tävlingen fullföljdes i denna klass av två hundar, *Kelloo*, ägare och förare fröken Ekstedt, och *Teddy Bear*, ägare och förare fröken Sellman. Kelloo gjorde ett gott arbete i rapportföreläggningen, hans spårarbete var också rätt tillfredsställande, men å andra sidan var appellen mycket svag. Detta visade sig vara fallet med de flesta hundarna och är ett egendomligt förhållande. Appellen är nämligen början till en hunds uppfostran, en utbildning som var och en kan sköta själv utan anlitande av hjälpförare eller annan medhjälpare. Appellen är det grundläggande i hundens utbildning och samtidigt dess A och O. Man kan aldrig uppnå goda resultat med en hund, om hans appell icke är pålitlig. Kelloo är annars en lovande unghund, och vi få hoppas, att den intresserade föraren till värtävlingsarna hämnat få honom säker i appellen.

*Nalle var långsammare i rapportföreläggningen, men å andra sidan något bättre i appellen. Han var dock icke absolut säker vid skottlösningen och andra höga ljud.

Det förefaller över huvud taget, som om karaktärstestet icke tillräckligt uppmärksammas under utbildningen. Detta är ett stort fel, vilket lätt inses, om man är uppmärksam på de höga koeff-

icienterna (tills. 9) för dessa övningar. Avsikten därmed är att stärka hundens mod och karaktär, och det är just, vad varje utbildning äfsfär. Momenten äro av största betydelse icke blott för rapporthundar utan för varje schäferhund. De notorabla nervositet och rädsla, ondhet och bitshet och äro helt enkelt som utbildningsmoment idealiska. Men man får naturligtvis akta sig, så att man inte rusar med denna utbildning, utan tar den långsamt och försiktigt, annars riskerar man att förstöra i stället för att bygga upp.

Båda dessa hundar blevo godkända och gå alltså upp i öppen klass.

Till herr Hellgren som arrangerar framför jag ett tack för utmärkt organisation, tävlingen avvecklades snabbt och säkert trots det tidsödande arbetet med rapportföreläggningen.

E. Skaar.

KENNELNOTISER.

Tatty av Orléans, 374 B.B. äg. herr A. E. Edström, Stockholm, födde den 20 sept. 9 valpar (4+5) e. Segerbos Graf, 346 B.B. äg. herr Henry Ebling, Stockholm. 7 valpar pålagda.

Sassa av Barrsäter, 351 T., äg. fru D. Torén, Stockholm, födde den 9 juni 3 valpar (1+2) e. Champ. Rudi von Osterweddingen 199 B.B., äg. poliskommissarie Oscar Amundsson, Stockholm.

Schäfertiken *Diana von Wolfenstolz*, S.Z. 834717, födde den 15 aug. två valpar (hanar) e. Segerbos Graf, 346 B.B., äg. till båda herr Henry Ebling, Stockholm.

Betzie, 589 C. C., ägare T. Olsson, Stureby, parades den 19 sept. med Segerbos Graf, 346 B. B., ägare herr H. Ebling, Stockholm.

IMPORTER.

Kennel Segerbo (herr Henry Ebling), Stockholm, har från Tyskland importerat schäferhunden *Lord von Wittenberg*, S.Z. 390992, f. den 14 mars 1929. Ledande blodslinje: Alf von der Webbermanslust, Klodo vom Boxberg, Erich von Grafenwerth, Alex vom Westfalenheim och Hettel Uckermark.

Hundens namn	Ägare	Förare	Appellföreläggning		Kännetecken		Rapportföreläggning		Summa
			Linförighet	Fritt vid sidan	Linförighet	Fritt vid sidan	Linförighet	Fritt vid sidan	
Leipt av Bali	Svedj. A. Hallin	Ägaren	6	12	6	12	6	12	24
Boy av Barrsäter	A. V. Larsson	Fru Larsson	3	10	6	15	2	12	30
Teddy Bear	Fröken Sellman	Ägaren	3	8	4	18	2	12	23
Hunden Varg	Prof. Dr. T. Friberg	Ägaren	2	2	2	18	2	12	16
Ellenorins Kelloo	Prof. Dr. Ekstedt	Ägaren	3	4	1	18	6	12	21
Monna Lisa	A. Hellgren	Ägaren	4	8	6	18	2	12	28
Diana av Barrsäter	Fru Torén	Ägaren	5	10	4	18	2	12	25
Högst möjliga poäng			6	12	6	18	6	12	36
Summa			30	60	30	90	30	60	150

Tävling över bedags vid Svenska Schäferhundklubbens tävling med rapporthundar å Järva den 9-12 oktober 1930.

ÅGARESKIFTEN.

Från Kennel Filmstaden, ägare fotograf U. Friberg, Stockholm, hava följande schäfervalpar försälsats: Varga till polisman Märtnesson, Norrköping, Toppy till herr F. Möller, Älvsjö; Argus till fabriksör D. Haglund, Stockholm.

Bortskänkta äro följande: Raja till fröken Siri Magnusson, Stockholm; Nigger Girl (Niggy) till fröken Anna-Greta Sellman, Stockholm; samt Ray till målarmästare Carl Nygren, Södertälje.

Från Kennel av Barrsäter (fru D. Torén, Stockholm) ha följande valpar försälsats e. Champ. Rudi von Osterweddingen, 199 B.B., u. Sassa av Barrsäter, 351 T.: Ulven av Barrsäter till fru A. Lydner, Stockholm. Ställa av Barrsäter till herr B. Berzén, Stockholm; Sally av Barrsäter till herr G. E. Bergström, Visby.

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS STYRELSE.

Ordförande: Direktör E. Skaar, Johannesgatan 28, tel. 17330.

Sekreterare: Herr Arthur Bodin, Tyskbagaregatan 14, tel. 75696.

Kassör: Storkjunkare A. Hallin (iilika e. ordf.), Långgatan 7, tel. Ö. 8115, Ö. 8167.

Övriga styrelseledamöter: Fru Dagny Torén (vice sekreterare), Uggleväskagan 9, tel. 2099, Polisman C. A. Hedström, Långgatan 48 B, Handlanden A. Hellgren, Skånegatan 87 A.

Styrelsesuppleanter: Regementsveterinär E. Liljefors, Frejgatan 45, Herr A. Brandt, Repslagargatan 12, T. Herrlin, Svedenborgsgatan 5 A, Polisman E. Stohm, Högallögatan 34 C.

Revisor: Tullkontrollör C. J. Österman och Kaurer S. Jansson.

Revisorsuppleanter: Målarmästare E. A. Tranberg och Herr H. Olsson.

Inom styrelsen hava utsetts följande funktionärer:

Redaktionskommitté: Direktör E. Skaar, Regementsveterinär J. E. Liljefors och Fru Dagny Torén.

Avsalaråd: Fru Dagny Torén, Polisman C. A. Hedström och Handlanden A. Hellgren.

KLUBBENS ADRESS
är Postbox 435, Stockholm.

SEKRETERAREN
träffas pr tel. 75696 säkrast kl. 18-19 och lämnar beredvilligt alla upplysningar i klubbangelägenheter. Även pr post.

POSTBOKKONTO.

Klubbens postgirokonto har nummer 3187. De medlemmar, som önska erlägga års- eller andra avgifter, kunna lämpligen använda sig av detta.

ADRESSFÖRÄNDRINGAR.

Medlemmarna erinras om vikten av att omgående insända uppgift om adress- och titelförändringar.

MEDLEMSAVGIFT OCH INTRÄDE.

Årsavgiften är kr. 5:— . Anmälan om inträde kan göras under klubbens adress eller genom någon klubbmedlem.

SEGERBOS GRAFF

(S.K.K.S. 346 B.B.)

1:a pris i avels- och brukshundsklass, står till förfogande för lämpliga tikar.

H. ELBLING

Götgatan 32 B, 1 tr. ö. g., Stockholm.

SVENSKT

FABRIKAT

TENGERS Hundbröd

Näringsrikt, välsmakande för hundarna.
Rekommenderas av flera kennelmän.
Mer än 25% prisbilligare än imp. hundbröd och fullt jämnställt i näringsvärde.

Säljes i alla välsorterade Sports-, Speceris- och Järnaffärer samt i parti från

TENGERS HUNDBRÖDSFABRIK

Tel. 1002 LIDINGO I. Tel. 1002

F. A. Östoms Boktr., Sölm 1939

Kör på

"BP"-BENSIN

SVENSKA BENSIN & PETROLEUM AKTIEBOLAGET "BP"

SVEAVÄGEN 63, STOCKHOLM

Telefonanrop: "BP-Bensin"

ANTIKHANDEL

Stina SvanbergUppköper och försäljer
alla slag av antikviteter.

Sibyllegatan 1 (Dramatiska Teatern)

A. HELLGRENElektrisk Armatur och
Glödlampor

Tel. Sö. 12792

SKANEGATAN 87

Gynna tidskriftens annonsörer!